

OPERAPLUS.CZ

1. Operní panorama Heleny Havlíkové (416) – Ostravský Tannhäuser jako paralela s Wagnerem

04.05.2023 operaplus.cz - Helena Havlíková

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadlo (39); moravskoslezské (38); Národní (38); divadla (2); moravskoslezského (2); Národního (2); NDM (2); Antonína; Dvořáka; operního; ostravského

Novou inscenací **operního** souboru **ostravského Národního divadla moravskoslezského** je Tannhäuser Richarda Wagnera.

Může se opřít o nastudování svého hudebního ředitele, dirigenta Marka Šedivého. Inscenátoři – režisér Jiří Nekvasil, scénograf Daniel Dvořák a kostýmní výtvarnice Marta Roszkopfová – obohatili příběh středověkého minnesängra s jeho oscilací mezi erotickou vášní a opěvováním ideálu ženské ctnosti o paralelu s osobností skladatele a nápaditě využili celý prostor divadla. A velkou zvědavost budilo obsazení kontrastních postav Alžběty a Venuše jednou sólistkou. Premiérové obsazení ovšem mělo své limity, hlavně v titulní roli.

V Ostravě s ohledem na režijní koncepci zvolili kombinaci drážďanské a vídeňské verze. Tím sice připravili orchestr o efektní bakchanálie, nicméně Marek Šedivý už v předešlé vtáhl posluchače promyšlenou stavbou témat opery s velkým rozpětím výrazu a dynamiky do dramatu sváru tělesného chtíče a ctností duše se strastiplnou cestou za vykoupením. Téměř čtyři hodiny hudby se pak "přehnal" jakoby mimo čas. Ve vztahu k sólistům si byl dirigent vědom prostorově-zvukových daností ostravského divadla a zapojil do nich i akustické efekty rozmístění sboru v různých částech hlediště. I v Tannhäuserovi tak Marek Šedivý potvrdil, že dokáže vést orchestr k plné koncentraci a má velký cit pro hudební divadlo.

I když byl jedním ze zdrojů Wagnerovy inspirace pro Tannhäusera ústecký hrad Střekov, opera se odehrává na hradě Wartburg ve středověkém 13. století. V Ostravě se sice během inscenace na scénu spustí nápis Wartburg, ale v podobě emblému na kapotě auta modelu Wartburg 311. Takových štouchanců, pro tandem Jiří Nekvasil–Daniel Dvořák typických, je v inscenaci víc, včetně pohrávání si s časovými vrstvami. Třeba publikum pěvecké soutěže ve středověkých kostýmech rytířů, šlechty i kléru má rudé obří rukavice místo mečů. Pastorální idylu záměrně kýčovitě dotváří maketa ovečky, ovšem pastýř má podobu Wagnerovy rozkvétající múzy a sedí na jedné části rozpadlého sofa z erotikou nabitého budoáru Venuše. V něm je Boticelliho obraz Zrození Venuše zoomován do zahaleného lůna této bohyně, které se, podobně jako představy Tannhäusera, promění v olejomalbu této části ženského těla jak ji, nahou, do posledního chloupku realisticky ztvárnil Gustav Courbet v obraze Původ světa

Při předešlé se v ostravském nastudování přes celou oponu zvětšená Wagnerova busta během projekce roztříští na padrt, ale inscenace rozhodně není rozdrčením či snad popřením Wagnera, jak jsme v poslední provokativní bayreuthské inscenaci Tannhäusera v režii Tobiase Kratzera mohli vidět tuto operu jako anarchistickou akční road movie.

Nekvasil s Dvořákem pojali Tannhäusera jako paralelu se skladatelem Wagnerem a jeho komplikovaným vztahem k ženám, v opeře reprezentovaným vášnivou Venuší a ctnostnou vykupitelkou Alžbětou. Ale i jako analogii k zneuznání, kterému musel podobně jako Tannhäuser čelit i Wagner.

Paralelu mezi titulní postavou Wagnerovy opery, v tomto případě Hansem Sachsem, a skladatelem už známe z kongeniální bayreuthské inscenace Mistrů pěvců norimberských režiséra Barrieho Koskyho, který do svého konceptu zapracoval i nacistické zneužití Wagnerova díla. Nekvasilovo a Dvořákovu pojetí sice až tak domyšlené a propracované není, nicméně zajímavě obohacuje Tannhäusera o další vrstvy s kontrastem rudě nasvíceného biedermeierovského budoáru (Venušina jeskyně), jehož sofa se rozpadne ve dvě při proměně v krajinu namalovanou na deskách ustupujících do hloubi jeviště (údolí pod hradem Wartburg). Krajina je pak vystřídána chladně konstruktivistickým šedým prostorem, v němž se odehrává soutěž pěvců (síň pěvců na Wartburgu). K tomu všemu využívají inscenátoři nápaditě nejen jeviště, ale pro sbor a svícení i přízemí a balkony hlediště, jeho strop, ba i foyer.

Role mytického minnesängra Tannhäusera se do Ostravy vrátil Gianluca Zampieri. Vytvořil zde řadu stěžejních tenorových postav – vedle Verdiho Otella nebo Giordanova Chéniera i v českém repertoáru Prince v Rusalce, Borise v Kátě Kabanové, Lacu v Její pastorkyni, Manolia v Řeckých pašijích, Smetanova Dalibora nebo Jíru v Braniborech v Čechách. Ačkoli má Zampieri Tannhäusera nazpívaného z řady divadel, jeho aktuální ostravské obsazení se ukázalo jako nejproblematičtější součást premiéry. Tento italský tenorista má sice hutný, skutečně hrdinný hlas a přesvědčivě vystihl Tannhäusera jako odbojného rebela, jenže to nestačí. Postava středověkého minnesängra, který se zmítá mezi rozkošemi u bohyně Venuše a rytířským ideálem obřadné úcty k Alžbětě, v ostravském pojetí navíc v kombinaci s Wagnerem, jak je zřejmé z paruky a kostýmu včetně skladatelova typického baretu, vyžaduje propracovanější frázování – a lepší němčinu.

V Ostravě obsadili dvě hlavní kontrastní ženské role jednou sólistkou. To není běžné už proto, že part Venuše je posazený hlouběji než part Alžběty. Nicméně Maida Hundeling, kterou zná ostravské publikum i jako Verdiho Abigail nebo Desdemonu, Pucciniho Toscu, Wagnerovu Elsu, ale i Janáčkovu Jenůfu, zvládá obě role co do objemu hlasu i výdrže suverénně. Lze si však představit větší výrazový kontrast mezi eroticky vášnivou Venuší a cudnou Alžbětou. A dlouho jsem dumala, jak Jiří Nekvasil v režii využije a odůvodní toto propojení postav. Napínal mě vlastně až do samotného závěru – v něm si Tannhäuser přes sebe přehodí plátno s vyobrazením mrtvé Alžběty – a na opačné straně vidíme Boticelliho Venuši jako dvě protikladné a přitom spojené podoby mužské touhy. A až při děkovačce si Maida Hundeling přes Alžbětiny bílé šaty ve středověkém stylu navlékla rudý mondénní župan Venuše. Procítěnou kantilénou, zejména v Písni o večernici, naplnil roli Alžbětou odmítaného ctitele Wolframa barytonista Jiří Hájek. Také představitelé dalších rolí dostali jejich nárokům: Josef Moravec jako Walter (ochuzený ve zvolené verzi opery o svoji soutěžní píseň),

Martin Gurbaľ coby durynský lankrabě, Daniel Klánský jako Biterolf, Tomasz Suchanek v roli Reinmara a Vít Šantora v roli písaře Heinricha. Jejich hlasy se dobře pojily i v ansámblech. Jiskřivým sopránem se po roli Belindy v Purcellově opeře Dido a Aeneas v Ostravě uvedla Magdaléna Rovenská v roli pastýře, v inscenaci alegorie přírody a svůdné múzy. Vyzdvihnout ovšem zaslouží především sbor pod vedením Jurije Galatenka, který se skvěle vyrovnal i s tím, že zpíval nejen na scéně, ale i v různých částech hlediště.

Ostravskou inscenaci Tannhäusera provází slogan "Wagnera je třeba zažít!" Je to tak, právě nastudování Marka Šedivého a Jiřího Nekvasila může být pro někoho, kdo má před Wagnerem respekt či ostych, ba dokonce vůči němu averzi, vhodnou vstupní branou k tomuto zásadnímu skladateli operní historie. A není k tomu ani potřeba další marketingový slogan "Wagner je sexy", kterým **Národní divadlo moravskoslezské** na pohlednici až příliš podbízivě láká k návštěvě Tannhäusera. Přitažlivé je i další obsazení s Hansem-Georgem Priesem a Kateřinou Hebelkovou v titulních rolích.

Richard Wagner: Tannhäuser

Hudební nastudování Marek Šedivý, režie Jiří Nekvasil, scéna Daniel Dvořák, kostýmy Marta Roszkopfová, pohybová spolupráce Jana Tomsová, sbormistr Jurij Galatenko, vedoucí operního studia **NDM** Lenka Živočká, dramaturgie Juraj Bajús.

Osoby a obsazení: Hermann, lankrabě durynský – Jozef Benci / Martin Gurbaľ, Tannhäuser – Hans-Georg Prieše / Gianluca Zampieri, Wolfram von Eschenbach – Jiří Hájek / Pavol Kubáň, Walther von der Vogelweide – Josef Moravec / Juraj Nociar, Biterolf – Daniel Klánský / Petr Urbánek, Heinrich, písař – Martin Javorský / Vít Šantora, Alžběta, neteř lankraběte / Venuše – Kateřina Hebelková / Maida Hundeling, Reinmar von Zweiter – Erik Ondruš / Tomasz Suchanek, Mladý pastýř – Karolína Levková / Magdaléna Rovenská, Čtyři panoši – Anna Bystroňová / Sofie Buryšová / Lucie Diehelová / Diana Gajdošová / Sofie Kollárová / Anna Skalická / Zuzana Smrčková Veronika Sukatschová Veronika Tomisová

Obsazení premiéry vyznačeno tučným písmem.

Sbor a orchestr opery **Národního divadla moravskoslezského**, Baletní a Operní studio **NDM**.

Národní divadlo moravskoslezské, **Divadlo Antonína Dvořáka**, premiéra 27. dubna 2023.

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri a Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář) Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ a Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri a Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ a Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri a Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ a Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri a Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ a Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri a Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ a Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri a Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ (zdroj foto Martin Popelář)
Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)
Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser, **Národní divadlo moravskoslezské**, 2023 – Martin Gurbaľ a Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

URL | <https://operaplus.cz/operni-panorama-heleny-havlikove-416-ostravsky-tannhauser-jako-paralela-s-wagnerem/>

[« zpět na začátek](#)

Operní panorama Heleny Havlíkové (416) – Ostravský Tannhäuser jako paralela s Wagnerem

[Helena Havlíková](#), 04.05.2023 7:07

Novou inscenací operního souboru ostravského Národního divadla moravskoslezského je Tannhäuser Richarda Wagnera. Může se opřít o nastudování svého hudebního ředitele, dirigenta Marka Šedivého. Inscenátoři – režisér Jiří Nekvasil, scénograf Daniel Dvořák a kostýmní výtvarnice Marta Roszkopfová – obohatili příběh středověkého minnesängra s jeho oscilací mezi erotickou vášní a opěvováním ideálu ženské ctnosti o paralelu s osobností skladatele a nápaditě využili celý prostor divadla. A velkou zvědavost budilo obsazení kontrastních postav Alžběty a Venuše jednou sólistkou. Premiérové obsazení ovšem mělo své limity, hlavně v titulní roli.

<https://operaplus.cz/operni-panorama-heleny-havlikove-416-ostravsky-tannhauser-jako-paralela-s-wagnerem/?pa=1>

Témata: [Daniel Klánský](#) [Gianluca Zampieri](#) [Hans-Georg Priese](#) [Jiří Hájek](#) [Jiří Nekvasil](#) [Josef Moravec](#) [Jurij Galatenko](#) [Kateřina Hebelková](#) [Magdaléna Rovenská](#) [Maida Hundeling](#) [Marek Šedivý](#) [Martin Gurbal](#) [Národní divadlo moravskoslezské SEZ](#) [Tomasz Suchanek](#) [Vít Šantora](#)



Richard Wagner: Tannhäuser, Národní divadlo moravskoslezské, 2023 – Gianluca Zampieri a Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

V Ostravě s ohledem na režijní koncepci zvolili kombinaci drážďanské a vídeňské verze. Tím sice připravili orchestr o efektní bakchanálie, nicméně **Marek Šedivý** už v předehře vtáhl

posluchače promyšlenou stavbou témat opery s velkým rozpětím výrazu a dynamiky do dramatu sváru tělesného chtíče a ctností duše se strastiplnou cestou za vykoupením. Téměř čtyři hodiny hudby se pak „přehnaly“ jakoby mimo čas. Ve vztahu k sólistům si byl dirigent vědom prostorově-zvukových daností ostravského divadla a zapojil do nich i akustické efekty rozmístění sboru v různých částech hlediště. I v *Tannhäuserovi* tak Marek Šedivý potvrdil, že dokáže vést orchestr k plné koncentraci a má velký cit pro hudební divadlo.

I když byl jedním ze zdrojů Wagnerovy inspirace pro *Tannhäusera* ústecký hrad Sřtekov, opera se odehrává na hradě Wartburg ve středověkém 13. století. V Ostravě se sice během inscenace na scénu spustí nápis Wartburg, ale v podobě emblému na kapotě auta modelu Wartburg 311. Takových šťouchanců, pro tandem **Jiří Nekvasil–Daniel Dvořák** typických, je v inscenaci víc, včetně pohrávání si s časovými vrstvami. Třeba publikum pěvecké soutěže ve středověkých kostýmech rytířů, šlechty i kléru má rudé obří rukavice místo mečů. Pastorální idylu záměrně kýčovitě dotváří maketa ovečky, ovšem pastýř má podobu Wagnerovy rozkvétající múzy a sedí na jedné části rozpadlého sofa z erotikou nabitého budoáru Venuše. V něm je Boticelliho obraz *Zrození Venuše* zoomován do zahaleného lůna této bohyně, které se, podobně jako představy Tannhäusera, promění v olejomalbu této části ženského těla jak ji, nahou, do posledního chloupku realisticky ztvárnil Gustav Courbet v obraze *Původ světa*.



Při předehře se v ostravském nastudování přes celou oponu zvětšená Wagnerova busta během projekce roztříští na padrt', ale inscenace rozhodně není rozdrčením či snad popřením Wagnera, jak jsme v poslední provokativní bayreuthské inscenaci *Tannhäusera* v režii Tobiasse Kratzera mohli vidět tuto operu jako anarchistickou akční road movie.

Nekvasil s Dvořákem pojali *Tannhäusera* jako paralelu se skladatelem Wagnerem a jeho komplikovaným vztahem k ženám, v opěře reprezentovaným vášnivou Venuší a ctnostnou vykupitelkou Alžbětou. Ale i jako analogii k zneuznání, kterému musel podobně jako Tannhäuser čelit i Wagner.



Richard Wagner: *Tannhäuser*, Národní divadlo moravskoslezské, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Paralelu mezi titulní postavou Wagnerovy opery, v tomto případě Hansem Sachsem, a skladatelem už známe z kongeniální bayreuthské inscenace *Mistrů pěvců norimberských* režiséra Barrieho Koskyho, který do svého konceptu zapracoval i nacistické zneužití Wagnerova díla. Nekvasilovo a Dvořákovo pojetí sice až tak domyšlené a propracované není, nicméně zajímavě obohacuje *Tannhäusera* o další vrstvy s kontrastem rudě nasvíceného biedermeierovského budoáru (Venušina jeskyně), jehož sofa se rozpadne ve dvě při proměně v krajinu namalovanou na deskách ustupujících do hloubi jeviště (údolí pod hradem Wartburg). Krajina je pak vystřídána chladně konstruktivistickým šedým prostorem, v němž se odehrává soutěž pěvců (síně pěvců na Wartburgu). K tomu všemu využívají inscenátoři nápaditě nejen jeviště, ale pro sbor a svícení i přízemí a balkony hlediště, jeho strop, ba i foyer.



Richard Wagner: *Tannhäuser*, Národní divadlo moravskoslezské, 2023 – Martin Gurbaľ
(zdroj foto Martin Popelář)

Rolí mytického minnesängra Tannhäusera se do Ostravy vrátil **Gianluca Zampieri**. Vytvořil zde řadu stěžejních tenorových postav – vedle Verdiho Otella nebo Giordanova Chéniera i v českém repertoáru Prince v *Rusalce*, Borise v *Kátě Kabanové*, Lacu v *Její pastorkyni*, Manolia v *Řeckých pašijích*, Smetanova Dalibora nebo Jíru v *Braniborech v Čechách*. Ačkoli má Zampieri *Tannhäusera* nazpívaného z řady divadel, jeho aktuální ostravské obsazení se ukázalo jako nejproblematictější součást premiéry. Tento italský tenorista má sice hutný, skutečně hrdinný hlas a přesvědčivě vystihl Tannhäusera jako odbojného rebela, jenže to nestačí. Postava středověkého minnesängra, který se zmítá mezi rozkošemi u bohyně Venuše a rytířským ideálem obřadné úcty k Alžbětě, v ostravském pojetí navíc v kombinaci s Wagnerem, jak je zřejmé z paruky a kostýmu včetně skladatelova typického baretu, vyžaduje propracovanější frázování – a lepší němčinu.



Richard

Wagner: Tannhäuser, Národní divadlo moravskoslezské, 2023 – Maida Hundeling (zdroj foto Martin Popelář)

V Ostravě obsadili dvě hlavní kontrastní ženské role jednou sólistkou. To není běžné už proto, že part Venuše je posazený hlouběji než part Alžběty. Nicméně **Maida Hundeling**, kterou zná ostravské publikum i jako Verdiho Abigail nebo Desdemonu, Pucciniho Toscu, Wagnerovu Elsu, ale i Janáčkovu Jenůfu, zvládá obě role co do objemu hlasu i výdrže suverénně. Lze si však představit větší výrazový kontrast mezi eroticky vášnivou Venuší a cudnou Alžbětou. A dlouho jsem dumala, jak Jiří Nekvasil v režii využije a odůvodní toto propojení postav. Napínal mě vlastně až do samotného závěru – v něm si Tannhäuser přes sebe přehodí plátno s vyobrazením mrtvé Alžběty – a na opačné straně vidíme Boticelliho Venuši jako dvě protikladné a přitom spojitě podoby mužské touhy. A až při děkovačce si Maida Hundeling přes Alžbětiny bílé šaty ve středověkém stylu navlékla rudý mondénní župan Venuše.



Richard Wagner: Tannhäuser, Národní divadlo moravskoslezské, 2023 – Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Procítěnou kantilénou, zejména v *Písni o večernici*, naplnil roli Alžbětou odmítaného ctitele Wolframa barytonista **Jiří Hájek**. Také představitelé dalších rolí dostali jejich nárokům: **Josef Moravec** jako Walter (ochuzený ve zvolené verzi opery o svoji soutěžní píseň), **Martin Gurbal'** coby durynský lankrabě, **Daniel Klánský** jako Biterolf, **Tomasz Suchanek** v roli Reinmara a **Vít Šantora** v roli písaře Heinricha. Jejich hlasy se dobře pojily i v ansámblech. Jiskřivým sopránem se po roli Belindy v Purcellově opeře *Dido a Aeneas* v Ostravě uvedla **Magdaléna Rovenská** v roli pastýře, v inscenaci alegorie přírody a svůdné múzy. Vyzdvihnout ovšem zaslouží především sbor pod vedením **Jurije Galatenka**, který se skvěle vyrovnal i s tím, že zpíval nejen na scéně, ale i v různých částech hlediště.

Ostravskou inscenaci *Tannhäusera* provází slogan „*Wagnera je třeba zažít!*“ Je to tak, právě nastudování Marka Šedivého a Jiřího Nekvasila může být pro někoho, kdo má před Wagnerem respekt či ostych, ba dokonce vůči němu averzi, vhodnou vstupní branou k tomuto zásadnímu skladateli operní historie. A není k tomu ani potřeba další marketingový slogan „*Wagner je sexy*“, kterým Národní divadlo moravskoslezské na pohlednici až příliš podbízivě láká k návštěvě *Tannhäusera*. Přitažlivé je i další obsazení s **Hansem-Georgem Priesem** a **Kateřinou Hebelkovou** v titulních rolích.



Richard Wagner: Tannhäuser, Národní divadlo moravskoslezské, 2023 – Martin Gurbaľ a Gianluca Zampieri (zdroj foto Martin Popelář)

Richard Wagner: Tannhäuser

Hudební nastudování Marek Šedivý, režie Jiří Nekvasil, scéna Daniel Dvořák, kostýmy Marta Roszkopfová, pohybová spolupráce Jana Tomsová, sbormistr Jurij Galatenko, vedoucí operního studia NDM Lenka Živocká, dramaturgie Juraj Bajús.

*Osoby a obsazení: Hermann, lankrabě durynský – Jozef Benci / **Martin Gurbaľ**, Tannhäuser – Hans-Georg Priese / **Gianluca Zampieri**, Wolfram von Eschenbach – **Jiří Hájek** / Pavol Kubáň, Walther von der Vogelweide – **Josef Moravec** / Juraj Nociar, Biterolf – **Daniel Klánský** / Petr Urbánek, Heinrich, písař – Martin Javorský / **Vít Šantora**, Alžběta, neteř lankraběte / Venuše – Kateřina Hebelková / **Maida Hundeling**, Reinmar von Zweiter – Erik Ondruš / **Tomasz Suchanek**, Mladý pastýř – Karolína Levková / **Magdaléna Rovenská**, Čtyři panoši – **Anna Bystroňová** / Sofie Buryšová / Lucie Diehelová / Diana Gajdošová / Sofie Kollárová / Anna Skalická / **Zuzana Smrčková** / **Veronika Sukatschová** / **Veronika Tomisová**.*

Obsazení premiéry vyznačeno tučným písmem.

Sbor a orchestr opery Národního divadla moravskoslezského, Baletní a Operní studio NDM.

Národní divadlo moravskoslezské, Divadlo Antonína Dvořáka, premiéra 27. dubna 2023.